

35 let Metalurškega inštituta

Domala vseh 95 delavcev tega edinega slovenskega inštituta, ki se ukvarja z raziskovanjem na področju črne in barvne metalurgije ter livarstva se je skupaj z nekdanjimi a že upokojenimi sodelavci in številnimi gosti zbralo na slavnostni seji Delavskega sveta ob proslavi 35-letnega delovanja. Ta inštitut, ki tesno sodeluje s številnimi delovnimi organizacijami v Sloveniji pa tudi širom naše domovine in po svetu, je v lanskem letu dosegel 175 milijonov dinarjev prihodka. V zadnjem obdobju pa se srečujejo tudi v tem inštitutu s problemom, ki je pravzaprav značilen za ostale raziskovalne organizacije, da se namreč vse manj posvečajo takojmenovanim temeljnim raziskavam, večje pa je povezovanje z združenim delom v smeri opravljanja večjega števila aplikativnih raziskav. V svojih nadaljnjih prizadevanjih se sicer ne odrekajo slednjim, vendar prepričljivo zatrjujejo, da brez vlaganj v osnovno raziskovalno dejavnost lahko kaj kmalu pride do zaostajanja na področju temeljnih raziskav.

Slavnostni govornik je bil dr. Jože Rodič – direktor razvoja in raziskav v SOZD-u v Slovenskih železnah, v katerem je organizacijsko in samoupravno povezan tudi metalurški inštitut. 18 delavcem inštituta, ki združujejo delo v tej organizaciji že več kot 20 let so izročili plakete. Za uspešno in dolgoletno sodelovanje pa je Metalurški inštitut namenil te plakete tudi vsem ostalim članicam SOZD-a Slovenske Železarnice. Prejeli so jih: Železarna Jesenice, Štore in Ravne, Veriga iz Lesc, Plamen Kropa, Tovil Ljubljana, Žičnica Celje in Interna banka Slovenskih železnar.

NOVI PROSTORI, BOLJŠE SLAŠČICE

Sladki zmajček trka na vrata

Vsaka novost prinese v organiziranje človekovega osebnega in delovnega dela delavnika številne ugodnosti, pa tudi nekaj nevšečnosti. Če bi anketirali dobrih sto delavk in delavcev delovne organizacije Mercator – Konditor na Koprski cesti o počutju v novi tovarni, bi prav gotovo dobili kopico pozitivnih mnenj, mednje pa bi bilo verjetno vpletenega še delček hrepenenja po domačnosti in bližini, ki so jo nudile prejšnje slaščiarske in pekarske delavnice.

A te vezi je prav gotovo manj z vsakim novim dnem in novim presegom prejšnjih stanj. In takih presegov bodo letos našli v M – Konditor še lepo število.

Osnova za njihovo doseganje sta sodobna zgradba s funkcionalno razporejenimi delovnimi in pomožnimi prostori, predvsem pa novi stroji in peči, ki omogočajo z manjšim naporom, doseganje boljše kakovosti slaščic in peciva ter izrazito povečanje števila proizvedenih izdelkov.

»Kljub novi tovarni, v kateri smo združili vse po Ljubljani raztresene proizvodne zmogljivosti naše delovne organizacije, še vedno ostajamo zvesti slaščiarskemu, cvrtemu in pekarskemu programu. Medtem ko nameravamo prva dva po količini in izbiri širiti, slednjega ne bomo povečali,« je opredelil razvojno strategijo direktor tega podjetja, ki sodi v skupino drobnega gospodarstva, Uroš Gros.

Lani so pripravili v M – Konditorju 13,5 milijonov kosov slaščic in peciva. Letos se bo povzpela ta številka na 19,5 milijonov.

»Tak skok nam ob zelo majhnem povečanju zaposlenih omogoča nova oprema, toliko je zmoglo sprejeti tudi tržišče, le taka količina pa nam bo jamčila tudi pokrivanje vseh novih stroškov,« je pričel navajati stroškovne in proizvodne primerjave sogovornik in jih podkrepil z nekaj primeri novih stroškov, ki jih prej niso imeli.

Nova tovarna omogoča znatno večjo proizvodnjo, prinaša pa tudi nove stroške. Vse to so v M – Konditorju dobro preračunali in se dogovorili, da bodo letos naredili kar 19,5 milijona kosov slaščic in peciva

»Zaradi odmaknjenosti smo morali uvesti prevoz s kombijem na delo. Pri nas stečejo stroji kmalu po polčetrni uri. Zgradba zahteva varovanje, za ogrevanje je potrebno več energije, še temeljiteje je potrebno upoštevati higienske normative... Veliko breme pa predstavlja tudi odplačevanje anuitet.

Vse to bo moral s svojo delavnostjo premagati 180 članski kolektiv, v katerem so zaposleni pretežno strokovno zelo dobro usposobljeni delavci.

Če ves čas izstopa pri opisu razširjenega izdelovanja slaščic in peciva količina, želijo v M – Konditorju z boljšo kakovostjo ter širšo ponudbo doseči med domačimi in gostujočimi porabniki slaščic tako dober sprejem njihovih lastnih izdelkov, da bi postala Ljubljana mesto, ki bi slovelo po svoji slaščiarski ponudbi doma in v tujini.

K temu naj bi pripomogli tudi posebej prirejeni lokalčki imenovani »Zmajčkov butik izvrstnih slaščic.« S. J.

IZ ŠENTJOŠTA

Še letos nov obrat?

Odkar so se po šentjoških bregovih pojavile prve hiše, tako dolgo si že tukajšnji krajanje složno in z njimi lastno delovno zagnanostjo prizadevajo, da bi se izkopal iz večne zaostalosti, ki je nekoč vladala po vsem tem hribovskemu območju in dvignili kraj vsaj na optimalno raven razvoja.

V verigi teh prizadevanj, pa se zdaj šentjoščanom vsekakor obeta še korak naprej: v kraju so že stekla prva dela za izgradnjo novega obrata Alpinne žirje, ki bo krajanom, še posebej ženskam, ponudil novo priložnost za redno zaposlitev.

»Objekt je bil kraju že prav potreben,« pravi Polde Oblak, pobudnik gradnje in predsednik gradbenega odbora. »Z le-tem bomo krajanom šentjošta, pa tudi drugih okoliških krajev in zaselkov, kot so – Butanjeva, Kurja vas, Potok, Samija in del Smrečja, omogočili reden zaslužek, ne da bi se jim bilo zato treba odreči delu doma na kmetijah. Obrat bodo imeli tako rekoč pri roki, in jim bo tako popoldne ostajalo še dovolj časa, da bodo tudi doma postorili vse potrebno. Tisti, ki se vozijo v Ljubljano, si namreč to le težko privoščijo.

Hkrati s tem pa bo novi obrat, vsaj tako pričakujemo, v precejšnji meri rešil tudi vprašanje otroškega varstva v kraju, saj bo deljeni delovni čas omogočal zaposlenim ženskam, da bodo skupaj s sosedami usklajevale večno skrb, kam z

otroki.

Šentjoščani so se ob vsem tem, razumljivo, lotili gradnje kar najbolj resno. Do zdaj so že odstranili staro (šolsko) poslopje, kjer naj bi stal obrat in končali izkop. Ta je vključno s podiranjem starega poslopja, odvozom materiala in drugim delom pri izkopu, terjal že blizu 1200 udarniških ur in približno 350 strojnih ur.

»Temu primerno smo seveda uredili tudi že vse potrebno okoli same organizacije gradnje,« pravi nadalje Polde Oblak. »Lokacijska dokumentacija je že tik pred izdajo, v teku pa je tudi končna faza za pridobitev gradbenega dovoljenja. Tu nam še posebej izdatno pomaga občina, ki bo ne samo priskrbelo vso potrebno dokumentacijo, ampak tudi pokrila vse stroške okoli nje.

Sicer pa naj bi vrednost obrata, v katerem naj bi izdelovali predvsem zgornje dele obutve, znašala cca 4,5 milijarde starih dinarjev, od česar bomo 700 milijonov prispevali z delom in deloma s sredstvi krajanje sami, 1,5 milijarde Alpina žirje (ki bo tudi postopoma opremljala obrat), ostalo pa razne delovne in druge organizacije občine. Kolikor ne bo kakih nepričakovanih zastojev, bomo še letos končali III fazo gradnje, ne skrivamo pa tudi želje, da bi že ob letošnjem novem letu pripravili tudi otvoritev.«

BRANKO VRHOVEC

Dan Hoje

Hoja je dne 15. junija praznovala 60 letnico obstoja TOZD Pohoštvo Polhov Gradec in tega dne tudi prvič organizirala »Dan Hoje«.

Slovesnosti, ki se je pričela ob 11. uri v Polhovem Gradcu se je udeležilo preko 500 delavcev in upokojencev Hoje. Slovesnosti so se udeležili tudi najvišji predstavniki družbeno politične skupnosti. S kratkim in zelo dobro pripravljenim kulturnim programom na katerem so sodelovali Otroški pevski zbor osnovne šole Polhov Gradec, Oktet HOJA in recitatorji je bil dan višek praznovanja. Na tej slovesnosti so bile podeljene plakete dobrega delavca, naslednjim delavcem Hoje:

Marjan Erbežnik, Anton Gradišar, Obrad Rajlič, Stanislav Golub, Bernarda Zakrajšek, Lazar Bilbija, Anton Petrič, Franc Serajnik, Marija

predelava lesa
Ljubljana
langusova 8

Smole, Franc Doles, Nevenka Peterlin, Franc Strle, Jernej Malovrh, Janez Janša, Franc Koritnik, Alojz Švigelj, Anton Fortuna, Jože Brlan, Cecilija.

Plakete dobrega delavca so bile podeljene kot priznanje za doseganje nadpovprečnih rezultatov pri delu, vloženih trud in poštrevnost s katero so delavci prispevali k napredku in nadaljnjem razvoju TOZD in DO ter krepitev socialističnih samoupravnih odnosov.

V govoru, ki ga je imel generalni direktor ing. Damjan Vidovič, so bili povdarjeni tudi inovatorji Hoje, katerih je iz leta v leto več. Dana je bila spodbuda, da bi se inovativna dejavnost še bolj razvijala, kar bo v ponos delavcem Hoje in prispevek k napredku Hoje in celotne družbe.

Po končanem kulturnem programu je bilo organizirano družabno srečanje, na katerem nas je zabaval ansambel Toneta Žagarja. Organizirana so bila tudi zabavno športna tekmovanja med temeljnimi organizacijami in DSSS, tako npr. vlečenje vrvi, žaganje hloda in podobno.

Kljub slabemu vremenu je bila udeležba zadovoljiva, najvažnejše pa je to, da smo se vračali na svoje domove z občutkom pripadnosti Hoji in zadovoljni saj so organizatorji tega srečanja pomislili na vse in organizacijo izpeljali brez pripomb.

Zabavno srečanje se je končalo v poznih večernih urah, v vseh pa je bil skovan zaključek. Prihodnje leto se bomo za Dan Hoje srečali na drugi lokaciji naše Hoje. M. W.

Delovno tekmovanje gozdarjev

Pod pokroviteljstvom OSZS Ljubljana Vič-Rudnik so v soboto 8. junija delavci Gozdnega gospodarstva Ljubljana merili med seboj moči v spretnostih, ki jih morajo opravljati vsak delovni dan.

Na tekmovanju je sodelovalo 41 gozdnih delavcev sekačev in 11 voznikov kamionov. Sekači so tekmovali v sedmih disciplinah. Vozniki kamionov pa v dveh disciplinah.

Tekmovali pa niso samo posamezniki temveč tudi ekipe posameznih temeljnih organizacij. Važno pa je pri tem to, da je na delovnem tekmovanju sodeloval vsak deseti delavec Gozdnega gospodarstva Ljubljana, kar priča o velikem zanimanju za take vrste srečanj.

Precizno prežagovanje hloda na podlagi je najzahtevnejša tekmovalna disciplina sekačev.

Foto: Rudi Sojer